

NARVA KEELTELÜTSEUM

NELLI GORKOVA

12. A KLASS

NARVA SUBKULTUURIDE KÄSITLEMINE MÕNEDE RAHVAMAJAS TEGUTSEVATE RAHVUSKULTUURISELTSIDE NÄITEL

JUHENDAJA JELENA ŠESTAK

SISSEJUHATUS

Siinse uurimistöö teema on huvitav, kuna Narvat võib pidada multikultuurseks linnaks. Linna multikultuurilist olemust iseloomustab seal tegutsev Rahvamaja, mille katuse all töötavad erinevate rahvuskultuuride seltsid. Uurimistöö aktuaalsus seisneb selles, et mõningate seltside siseprobleemide tõttu võivad need etnilised subkultuurid oma unikaalsuse kaotada ja hääbuda ning seega lakata täiendamast ja rikastamast Narva linna kultuuri.

Tartu Ülikooli uurimistööde e-kogu (DSpace Home) kaudu varasemate uuringutega tutvudes sai autor aru, et enamasti on uuritud rohkem muusika- ja tantsusuunalisi (hipsterlus, punkrokk, hip-hop jne), „kriminaalseid“ subkultuure (Järva, 2015). Kuid tänapäeval uuritakse ka üha enam pagulaste subkultuure ja sellega kaasnevaid probleeme (Laineste, 2018). Palju tähelepanu pööratakse ka viimaseil aastail Euroopasse kasvanud sisserändele ja selle nähtuse tagajärgedele (Lulla, 2016). Autor käsitleb oma töös rahvakultuuriseltside säilitatavat ja arendatavat kultuuripärandit subkultuuridena.

Uurimistöö peaesmärk on välja uurida subkultuuridena käsitlevate rahvuskultuuriseltside tegevuse jätkusuutlikkuse probleeme. Oletavasti on selle nõrgenemise oluliseks põhjuseks põlvkondadevaheliste seoste nõrgenemine või kadumine Narva rahvusseltside sees. Samuti oli uuringu eesmärk välja selgitada nende edasise arengu perspektiive.

Rahvuskultuuriseltside käekäiguga lähema tutvumise järel kaldub autor arvama, et on tekkinud sidemete nõrgenemine vanema ja noorema põlvkonna vahel. Seda kinnitab tšuvašside kultuuriseltsi olukord (Новостной портал Чебоксар и Чувашской республики). Autor oletab, et aja jooksul mõned rahvuskultuuriseltsid minetavad oma tähendust või isegi lakkavad olemast, kuna vanemal põlvkonnal puudub side noorema põlvkonna esindajatega, kellele saab traditsioone ja oma rahvuse kultuuripärandit edasi anda.

Uurimistöö raames püstitas autor järgmised uurimisküsimused:

- millised on Narva rahvuskultuuriseltside esimeeste arvates olulisemad probleemid ja tulevikuperspektiivid nende tegevuses;
- millised on Narva rahvuskultuuriseltside esindajate hinnangul peamised rahvuskultuuriseltside tegevuse valdkonnad.

Samuti seadis autor eesmärgi uurida nii teemakohast teadus- ja ilukirjandust kui ka kohalike allikate artikleid. Uurimismeetoditena kasutas autor rahvuskultuuriseltside esindajate anketeerimist ja nende juhtide intervjuerimist ning analüüsis ise ka küsitluse ja intervjuude tulemusi.

Autor tänab Narva rahvuskultuuriseltside esindajaid ankeedile vastamise eest ning esimehi ammendavate intervjuude eest. Autor tänab ka oma uurimistöö juhendajat Jelena Šestaki väärtuslike nõuannete ja uurimistööle kaasaaitamise eest ning oma eesti keele õpetajat Julia Makarovat hindamatu abi ja toetuse eest.

SISUKORD

1. SUBKULTUURID	4
1.1. Subkultuuri tekkimislugu	4
1.2. Subkultuuride mitmekülgsus	5
1.3. Narva rahvuskultuuriseltsid	9
2. NARVA RAHVUSKULTUURISELTSIDE ESINDAJATE ANKETEERIMINE	11
2.1. Ankeetküsitlus.....	11
2.2. Anketeerimise tulemused.....	11
3. INTERVJUUD NARVA RAHVUSKULTUURISELTSIDE ESIMEESTEGA	15
3.1. Intervjuud kultuuriseltside juhtidega	15
3.2. Narva rahvuskultuuriseltside jätkusuutlikkuse probleemid.....	15
3.3. Narva rahvuskultuuriseltside edasise arengu perspektiivid	17
KOKKUVÕTE	18
KASUTATUD MATERJALID	19
LISA 1.....	22
LISA 2.....	24

1. SUBKULTUURID

1.1. Subkultuuri tekkimislugu

Ühiskonnas domineerivast kultuurist eristuvaid rühmi hakati põhjalikumalt uurima 20. sajandi hakul. Tol ajal uuriti ühiskonnas domineeriva kultuuri suhtes kehvemal positsioonil või isegi opositsioonis olevate immigrantidest noorte kultuure. Subkultuuri uuringute ajaloo puhul alustatakse Chicago koolkonnast, mis keskendus kultuurilistele küsimustele ning käsitles subkultuuri eelkõige kui sotsiaalset keskkonda, kuhu inimesed oma igapäevaelus kuuluvad. Melbourne'i Ülikooli professor Ken Gelder kirjeldab Chicago koolkonna uurimistegevust niimoodi: „Uuriti väiksemaid rühmi ja eristuvate normidega kogukondi – uurijaid julgustati minema linna, inimeste hulka, elama ja mõtlema koos nendega ning pöörama tähelepanu „tavalistele“ asjadele, et haarata igapäevaelu sotsiaalseid ja personaalseid detaile.“ (Gelder, 2007, lk 28) Selline lähenemine uuris inimesi nende elurutiinis. Chicago olustik tollal oli väga soodne uurimuste tegemiseks, kuna linn kasvas ja muutus üsna kiiresti. Vahemikus 1860–1930 suurenes elanike arv 33 korda (100000st kuni 3,3 miljonini). Põhiliselt jõudsid sinna immigrantid Euroopast ja teistest USA riikidest. Sotsioloogiaprofessor ning Tallinna Ülikooli Rahvusvaheliste ja Sotsiaaluuringute Instituudi elustilide uurimiskeskuse juhataja Airi-Alina Allaste (2013, lk 28) kirjutab muutustest Chicago linnakeskkonnas: „Immigrantid asustasid mitmeid piirkondi, mis osaliselt getostusid, põhjustades kuritegevuse kasvu ... Sellest tuleneb ka esialgne subkultuuri mõiste – algselt käsitleti subkultuure selgelt hälbeliste allkultuuridena. Sub-liide tähendab „alam, põrandaalune“; seda seostati paljuski kuritegeliku käitumisega. Esimeste subkultuuri uurimuste seas on ehk olulisimad gängide kohta tehtud uurimused.“ Tavaliselt löid neid jõuke suhteliselt noored inimesed.

20. sajandi teisel poolel hakkas muutuma subkultuuri mõiste laiemalt, kuna tekkisid sellised liikumised nagu punk, metal-subkultuur, hip-hop ning kriminaalne subkultuur, millest räägitakse pisut hiljem. (Allaste, 2013, lk 10)

Chicago Ülikooli teadlase Milton Gordoni (1947) sõnul on subkultuur kombinatsioon niisugustest faktoritest nagu sugu, vanus, klassikuuluvus, amet, usk, rahvus jne. Tema võrdles valgenahalisi töölisklassi taustaga protestantlikke perekondi keskmise suurusega erinevates Uus-Inglismaa linnades.

Termini „subkultuur“ olemust selgitas esimesena põhjalikult Albert Cohen aastal 1955. Tema märkas, et ühiskonnas on tekkinud olukord, kus kehtivate reeglite järgi oli noortejõukudel raske midagi saavutada, mille tõttu oli subkultuuri loomine nende jaoks ainus lahendus: „Nõnda tekkis oma väike maailm kus inimesi hinnati siseriingis kehtivate väärtuste põhjal – austusväärne ei olnud mitte pühendumine ausale tööle, vaid pigem 'professionaalselt' korda saadetud kuriteod (nt väga osav taskuvargus). Sellega kaasnes oma rühma sulgumine, sest

laiemas ühiskonnas ei pälvinud kuritegevus mingit heakskiitu. Ümbritsevaga oldi vaenujalal ning piirid selle vahel, kes on sees ja kes on väljas, olid väga selged.“ (Allaste, 2013, lk 30)

1970. aastatel kerkis Birminghami koolkonnas esile uus kultuuriuringute uurimissuund. Nende uurimistöö lähtus Itaalia intellektuaali Antonio Gramsci töödest, kes analüüsis ühiskondlikku ebavõrdsust kultuurilise hegemooniana, mille järgi valitsev ühiskonnakiht (politsei, õpetajad) levitab oma maailmavaadet, mida muud klassid (töölisklass) „tunnistavad“ ja omaks võtavad. Töölisklass ei tundnud tugevat võõrastust üksnes majandusliku ebavõrdsuse tõttu, vaid nad tunnistasid ülimusliku keskklassi asendit kultuurilises elus. Vastuhakuna domineerivale kultuurihegemooniale rajasid töölisklasside noored subkultuure, väljendades oma kultuurilist positsiooni. Tekkinud subkultuurid püüdsid kombineerida oma spetsiifilist keelekasutust kindla riietusstiiliga. Näiteks 1950ndatel populaarsed *Teddy boy*'de subkultuuri esindajad järgisid kõrgklassi moodi, kuid samal ajal kasutasid töölisklassi argood. Antonio Gramsci tööd oli tähtis lähtekoht Birminghami uurijate jaoks. (Allaste, 2013, lk 36)

Birminghami Ülikooli teadlane Paul Willis analüüsis keskklassi kultuuri mõjutusi töölisklassile. Tema uurimuste fookuses oli spetsiifiliste paikade analüüsimine, kus tavaliselt „klassivõitlus“ aset leiab. Ta eelistas uurimisalustele läheneda etnograafiliselt, mistõttu kindlate rühmade uurimiseks veetis palju aega koolis. Willise tegevust saab kirjeldada selliselt: „Ta toob oma uurimuses välja, et algselt on kõik poisid koolis kuulekad, alludes õpetajate keskklassikultuurile, sest puuduvad alternatiivsed kooslused, mis toetaksid teistsugust käitumist. Teise-kolmanda kooliaasta vältel hakkavad moodustama rühmad, mis igal võimalusel õpetajatele vastanduvad. Töölisklassi poisid hakkasid koolile taotluslikult ja teatraalselt vastu, õõnestades selle autoriteeti.“ Willis sedastas, et isegi hästi õppivatest töölisklassi noortest said tavaliselt töölised. Selles ühiskonnakihis kasvatava meessoos käitumist selgitab ütlus nende tööharjumuste kohta: „Õige mees teeb tööd oma kätega.“ (Allaste, 2013, lk 39)

1.2. Subkultuuride mitmekülgsus

Käsitledes inimese isiklikule arengule mõjuvaid tegureid, selgitab autor ühete olulist faktorit – sotsialiseerimist ühiskonnas. Kultuuriühendused lasevad üksikisikul adapteeruda, kaasates teda aktiivselt seltsi kultuuritegevusse. Toetudes eelmises peatükis mainitud koolkondade uurimuste teoreetiliste alustele, saab kirjeldada mõningaid Eesti subkultuure ning näidata nende mitmekülgset.

Kõigepealt pööras autor tähelepanu hip-hop subkultuurile. See tantsustiil sai alguse 1970. aastate Ameerikas ja järgmise paari-kolmekümne aasta jooksul on levinud üle maailma: Euroopasse ja loomulikult ka Eestisse. Esimeseks paigaks, kus seda subkultuuri põhjalikumalt uuriti, oli linn, millest räägitakse, et see on „väge täis“. See oli Rakvere. Tallinna Ülikooli sotsioloogia doktorant Maarja Kobin (2009, lk 171) kirjutab: „Rakvere vaimu

ja vanade virulaste jõuga põhjendavad subkultuuri tugevat ühtekuuluvustunnet ja jõulist suhtumist ka subkultuuri liikmed. „Väge täis“ imago sümboliseerib ka ürgveis tarvas linna logol ja Tauno Kangro loodud monument.“ 17 000 elanikuga Rakvere linnas on rikas kultuurielu, seal tegutseb professionaalne teater, kus toimuvad erinevad rahvusvahelised üritused. Energilised rakverlased tundsid puudust alternatiivsusest ja läänelikkusest, mida sümboliseeris hip-hop. Sellepärast saab kindlalt ütelda, et just Rakvere kaudu levis see tantsustiil edasi. Selle linna kultuuriline keskkond soodustas hip-hopi arengut. Selle ajani toimuvad Rakveres hip-hop peod, mis kaasavad neid, kes eelistavad peavoolu muusikastiilidele Rakvere artiste. Tihti on pidudel raske eristada ka seda, kust läheb piir publiku ja tantsijate vahel, sest tegemist on inimestega, kes üksteist tunnevad ja toetavad. (Allaste, 2013, lk 170)

Joonis 1. Hip-hopi pidu (<https://krym.news/news/society/yalta-fest/>)

Märkimist väärib ka mootorratturite subkultuur, mille löid 1940. aastatel USAs II maailmasõjast naasnud õhujõudude veteranid, kuna nendel oli raske rahuliku ühiskonna eluga kohaneda. Mootorrattaklubidega ühinemine aitas nendel vaimu säilitada ning perekondi luua. Mis Eestisse puutub, siis esimene motoklubi asutati alles 1990. aastate alguses, mis kannab nime Motomatkaja Klubi. Selle motoliidu liikmete eesmärk oli ühise aja veetmine ja motomatkade korraldamine. Tasub nentida tööka, et kuigi esimesed mootorrattaklubid arenesid Nõukogude Liidu ajal, ei peetud neid subkultuuriks. Arengu käigus võtsid mootorratturid omaks subkultuurilised tunnusjooned nagu tätoveeringud, klubispetsiifiline riietus, mootorratta mark, välimus jne. Praegu korraldavad mootorratturid festivale, kus nad tegelevad ka aktiivselt heategevusega rokkstaaride kaasamisel. (Allaste, 2013, lk 196)

Joonis 1. Mootorratturid (<https://integratsioon.ee/rahvuste-paev-2021>)

Samuti sooviks mainida punkkultuuri arengut. Pungist hakati rääkima The Beatles'i ja The Rolling Stone'i mõju järel USA-s ja Suurbritannias 1960. aastate lõpus. Teismelised hakkasid looma oma punkbände. Punk jõudis Eestisse 1970. aastate lõpus. Kui rääkida punkarite tunnusjoontest, siis tuleb pidada silmas järgmist. Kõigepealt eristuvad nad oma silmatorkava välimusega. Punkaritel on eredad, ebaloomuliku värvi juuksed, irokeeside soeng ja jalas kindlasti lõhkised teksad kettidega. Peale omapärase stiili käitusid nemad nii, nagu tahtsid, aga see oli tõsine vastuolu, sest tol ajal oli režiim autoritaarne ja igasugust eneseväljendust kontrollis range tsensuur. Seepärast punk oli keelatud ja punkarid riskisid oma vabaduse kaotamisega. Kuid hiljem situatsioon muutus. 1990. aastate kesksajal enam ei olnud tugevat võimurvet, muusikainstrumendid olid kättesaadavad ja punkklubid võisid rahulikult avatud olla. 21. sajandi alguse punkkultuur oli kõige jäigem subkultuur Eestis. Tänapäevaks on punk algel kujul peaaegu lakanud eksisteerimast, ent see suund kinkis elu teistele muusikastiilidele nagu goodid, grunge jt. (Allaste, 2013, lk 114)

Joonis 3. Punkarid. Etnilised subkultuurid¹ rahvuskultuuriseltside näitel (<http://www.detsmobib.ru/pda/young/subcultures/306/>)

Urvides niisugust terminit nagu „etnos“, selgitas autor Sõnaveebi (2020) abil välja, et sellel

¹ Etniline subkultuur – teatava rahva, hõimu või rahvusega ühendatud inimeste kogum (Võõrsõnade leksikon).

on natuke laiem tähendus kui terminil „rahvus“. See tähendab mitte ainult „rahvust“ ja „rahvast“, vaid ka „hõimu“ või lihtsalt „usku ühisse päritolusse“. Sotsiaalpsühholoog Valk (2016) selgitab, et etniline grupp on grupp, mis teadvustab end ise grupina ja mida ühendavad traditsioonid, mida ei jagata teiste gruppidega, millega ollakse kontaktis.

Tänapäeval saab paljusid riike nimetada polüetnilisteks². Iga sellise riigi jaoks äärmiselt tähtsaks aspektiks peetakse multikultuurilise ühiskonna säilitamist. Vahel on raske selleni jõuda, kuna erinevate keelte, loomuste, kommete, usunditega rahvad jagavad sama territooriumi. Rahvuste mitmekülgusega seotud konfliktid on sealsetes kohtades üsna tõenäoline nähtus. Konfliktid ilmnevad põhiliselt maades, kus ei õnnestu rahvuslike pingete eskaleerumist vältida. Mõnikord kujuneb tugev vastuolu vägivaldseks. Näitena võib tuua suuremastaabilise Osseetia-Inguššia konflikti (1992). Täie veendumusega võib sellised vastuolud paigutada pikaajaliste ja raskelt lahendatavate konfliktide hulka (Tatiev, 2009).

Mis Eestisse puutub, siis see on paljurahvuseline riik. Viimaste andmete järgi on Eestis elav vene diasporaa³ kõige arvukam rahvusvähemus ja moodustab 25% üldisest elanike arvust. Kõik muud rahvused moodustavad 6% kõikidest Eesti asukatest. (Statistikaamet, 2011) Lisaks elab Statistikaamet rahva ja eluruumide loenduse (REL 2011) andmetel Eestis alaliste elanikena 192 erineva rahvuse esindajad, neist suuremad rahvusrühmad on eestlaste ja venelaste kõrval ukrainlased, valgevenelased ja soomlased. Võrreldes eelmise rahvaloendusega on tõusnud eri rahvuste esindajate arvukus. 2000. aastal elas Eestis püsivalt vaid 142 rahvust (Statistikaamet, 2011).

Erinevatest etnilistest rühmadest koosnevas Eestis on väga oluline sidusa ja multikultuurilise ühiskonna loomine ja säilitamine (Eesti ühiskonna ... 2021). Seejuures on oluline elanike kultuuriliste traditsioonide hoidmine. Möödunud aastasaja populaarseim Eesti kirjanik Anton Hansen Tammsaare (2010, lk 167) rõhutas, kui tähtis on oma rahvale, keelele, kultuurile ja omapärale truuks jääda. Tema kirjutas, et igaühes on vaja kasvatada sisemist veendumust, mis aitaks õiget suunda hoida. Tasub toonitada, et praegu toetatakse Eestis rahvusvähemuste kultuuriühingute tegevust. 2019. aastal võeti vastu seadus rahvusvähemuste toetamiseks (Riigi Teataja, 2019). Üks oodatavatest tulemustest on noorte kaasamine rahvusvähemuste kultuuriseltside tegevustesse. Integratsiooni Sihtasutus panustab rahvusvähemuste kultuuriühingute tegevuse toetamisega pühapäevakoolide ja emamaale õppereiside korraldamisse. Samas on Ida-Virumaal asutatud rahvuskultuuriseltside ümarlaud, kuhu kuulub kokku üle 30 kohaliku ühingu. Selle organisatsiooni rajamise eesmärk on seltside integratsioon eesti keskkonda rahvuslikke

² Polüetniline = multietniline – kaht või enamat etnilist gruppi sisaldav (Sõnaveeb).

³ Diasporaa – religioosne või etniline inimeste grupp, kes elab väljaspool oma päritoluriiki (Грамота.ру).

identiteete⁴ arvestades. Nüüdisajal kureerib ümarlauda kultuuriministerium ja selle esindaja viibib kindlasti seltsi koosolekutel (Kapov, 2017). Peale selle, külastades kultuuriseltside üritusi Tallinnas, pani autor tähele, et poliüetnilises ühiskonnas elavad inimesed on paindlikumad, kuna on pidevalt sunnitud igasuguseid koostöövorme otsima.

1.3. Narva rahvuskultuuriseltsid

1. jaanuari 2020 seisuga elab Narvas 55 905 inimest. Peab mainima, et linn on üsna multikultuurne. Narva linnas on esindatud 77 eri rahvusrühma, millest üle 10 esindaja on 32 rahvusel. Kõige suuremate rahvusgruppide koosseisus on venelased (46 590), eestlased (2014), ukrainlased (1329), valgevenelased (1032) ja soomlased (325). (Narva linna kodulehekülg)

Narva linnas tegutseb edukalt Rahvamaja, mille katuse all paiknevad 26 kultuuri- ja rahvuskultuuriseltsi. Nende ülesanne on linna etnokultuurilise mitmekesisuse säilitamine ja kodanikuühiskonna edendamine. Tuleb märkida, et linn toetab finantsiliselt nende tegevust ja projekte (Narva linnavolikogu, 2018). Peamiselt liikmed korraldavad ja viivad läbi vaheldusrikkaid kultuuriüritusi. Septembris 2020. aastal õnnestus autoril külastada Valgevene kirjutamise päeva, kus selle seltsi esindajad tutvustasid kõikidele huvilistele oma keele ajalugu, laulsid rahvuslikke laule ning lõpus kostitasid külalisi Valgevene köögi roogadega.

Joonis 2. Narva Rahvamaja

⁴ Rahvuslik identiteet – enda samastamine teatud rahvaga (Sõnaveeb). Valk (2017) kirjutab, et rahvuslik identiteet on osa inimese minapildist, mis tuleneb teadmisest tema rahvuslikust kuuluvusest koos sellele omistatava väärtuse ja emotsionaalse tähendusega. Teisisõnu annab rahvuslik identiteet vastuse küsimusele: „Kes ma rahvusliku kuuluvuse mõttes olen?“, millele vastamiseks tuleb mõelda ka sellele, miks see on tähtis, milline olla on hea ja kes on teised.

Uurimistöös analüüsiti 5 rahvuskultuuriselti tegevust. Nendeks olid Narva linna slaavi kultuuriselt Svätogor, Narva valgevene selts Sjabrõ, Narva juudi kogukond, Narva tšuvaši selts Narspi ja Narva linna usbeki kultuuriselt Sogdiana.

Kõigepealt tutvustatakse lähemalt Tšuvaši kultuuriselti tegevust. Tšuvaši keel kuulub turgi keelte bulgaari rühma. Maailmas kõneleb seda enam kui 1,5 miljonit inimest, põhiliselt kasutatakse keelt Tšuvašimaal ja Tatarimaal. Tšuvaši praegu kasutusel olevas tähestikus on 37 tähte (Zahharova, Serman, 2011).

Uurimistöo kirjutamise käigus külastas autor tšuvaši seltsi tuba-muuseumi, kus ta pildistas säilitatavat rahvakunsti.

Joonis 5. Tšuvaši rahvuslik käsitöö

Seal on esitatud tšuvaši rahvuslikud rõivad, esemed ja uhke raamatukogu. Iga rõivas, rätik, linik on käsitsi tikitud ja hoolikalt säilitatud.

lidsetest aegadest on tšuvašid kõrgelt hinnanud rahvuslikku ühtekuuluvust, oma esivanemate pärandit, armastust kodumaa ja emakeele vastu. Öeldakse, et „Tšuvašš ilma emakeelela pole tšuvašš“.

Joonis 6. Hušpu

Naised kandsid erinevaid traditsioonilisi rahvuslikke peakatteid. Tuhjat kanti enne meheleminekut. Kui aga tegemist oli abielunaistega, siis hakkasid nemad kandma hušput.

2. NARVA RAHVUSKULTUURISELTSIDE ESINDAJATE ANKETEERIMINE

2.1. Ankeetküsitlus

Uurimistöo raames tehti ankeetküsitlus jaanuaris 2020. aastal. Küsitlusuuringute abil on võimalik saada suurelt hulgalt inimestelt kvantifitseeritavaid (numbrilisele kujule teisendatavaid) andmeid, mida on võimalik statistiliselt analüüsida (Beilmann, 2020). Küsitluses osales 72 esindajat 5 Narva rahvuskultuuriseltsist, kes olid nõus oma seltsi tegevusest rääkima ja valmis mind uurimistöo kirjutamisel aitama. Iga esindaja sai valida, kas täita posti teel saadetud küsimustik või paberankeet.

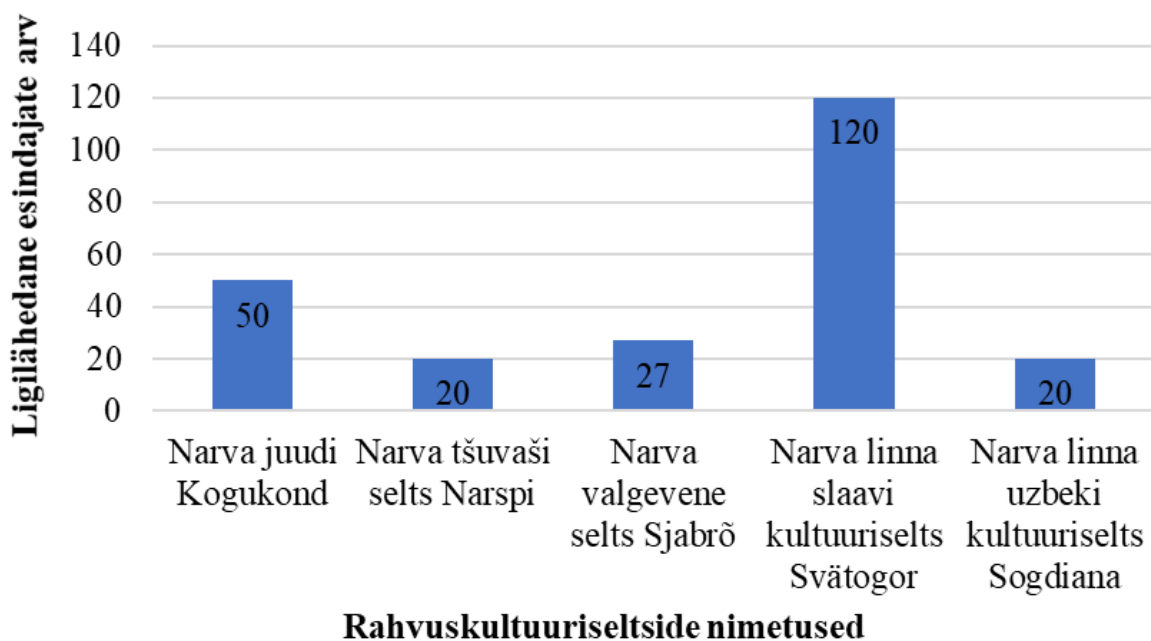
Anketeerimise eesmärgid olid järgmised:

1. Narva rahvuskultuuriseltside põhitegevuse väljaselgitamine;
2. rahvuskultuuriseltside jätkusuutlikkuse probleemide määratlemine.

Ankeet koosnes 12 küsimusest. (lisa 1)

2.2. Anketeerimise tulemused

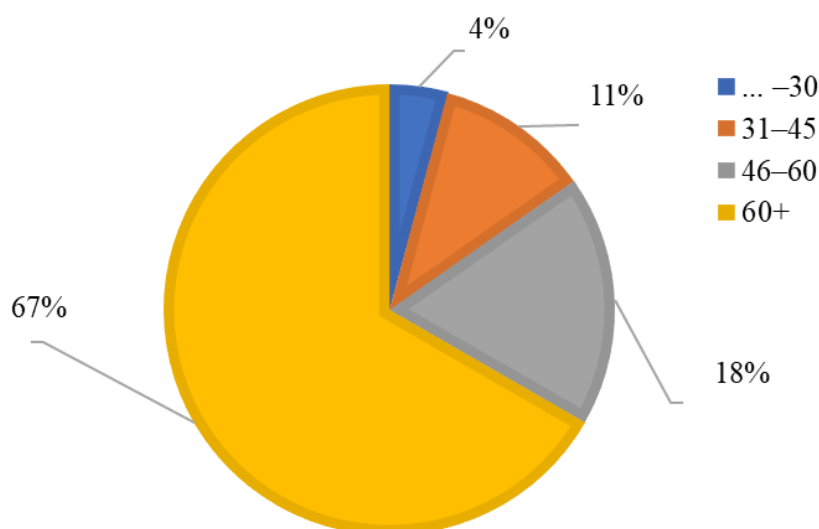
Pärast andmete kogumist ja analüüsimist saadud tulemused on esitatud diagrammide kujul.

Joonis 7. Eri rahvuskultuuriseltside esindajate ligilähedane arv.

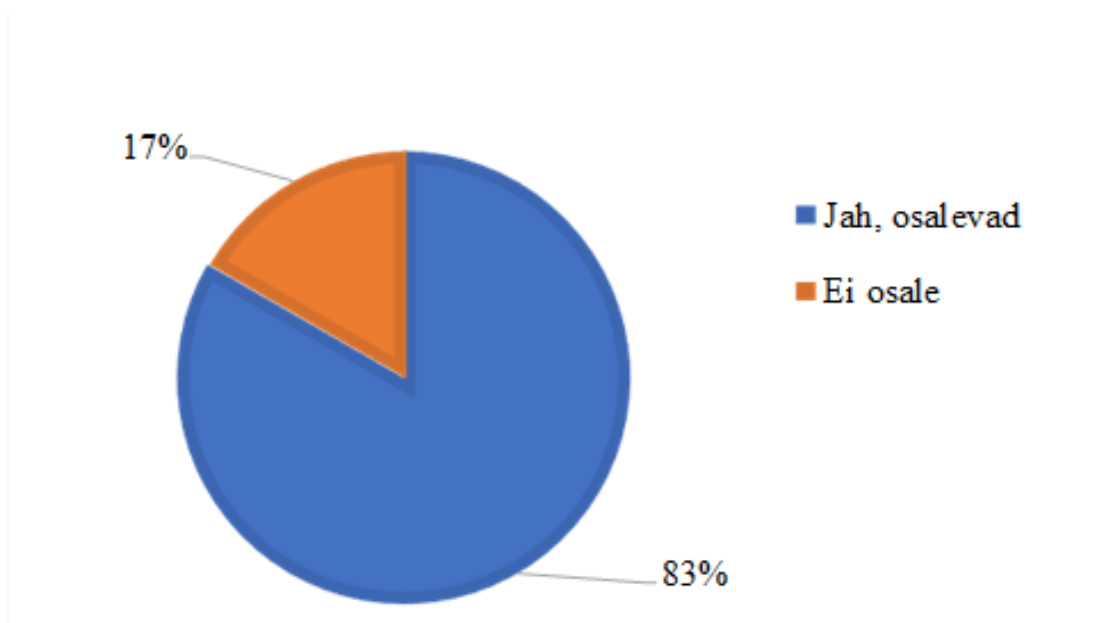
Autor esitas küsimuse rahvuskultuuriseltside liikmete ligilähedase arvu kohta. Uurimistöös osalenud seltsidest on kõige rohkem liikmeid Narva linna slaavi kultuuriseltsil Svätogor, kuhu kuulub umbes 120 inimest. Tasub rõhutada, et Narva juudi kogukonda võivad kuuluda ainult selle rahvuse esindajad, mistõttu juudi kultuurist huvitatud inimene ei saa liikmeks astuda ning seetõttu on selle seltsi esindajate arvukus püsiv. Teised ühingud on kõigile avatud, sinna on võimalik astuda rahvusest hoolimata. Üks kõige avalikkusele tuntumatest seltsidest, Narva valgevene selts Sjabrõ, koosneb 27 inimesest. Kõige väiksemad rahvusseltsid on Narva tšuvaši selts Narspi ja Narva linna usbeki kultuuriselts Sogdiana, mille koosseisudesse kuulub 20 esindajat.

Enamik uuringus osalenud vastajaid, ehk siis 75%, arvab, et rahvuskultuuriselts võtab aktiivselt linna üritustest osa või esineb korraldaja rollis. 22% vastas, et nende selts osaleb peaaegu igal üritusel ning vaid 3% arvab, et nad osalevad harvemini. Uuringu vastustest lähtuvalt võib väita, et seltside esindajate arvates pole linna kultuurielus rahvusseltside osalust puudutavat probleemi.

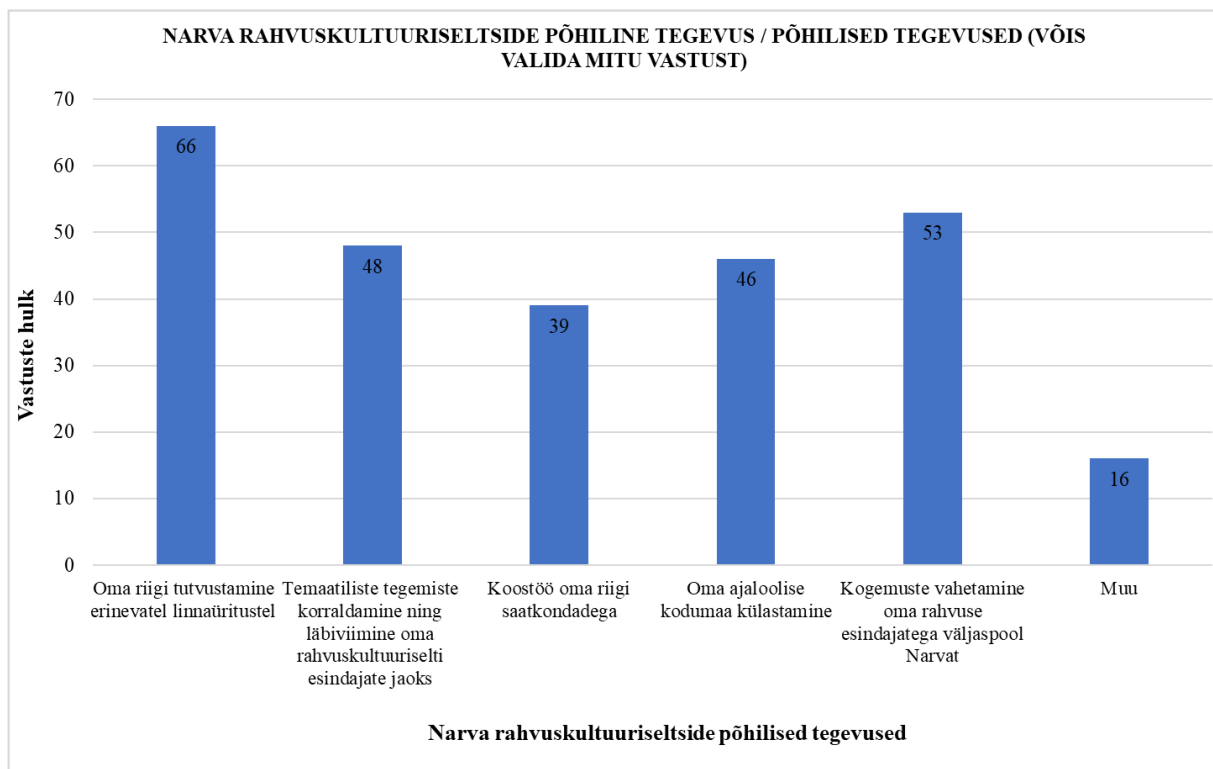
Joonis 8. Vastanute vanus

Jooniselt 2 on näha, et 2/3 vastanutest, ehk siis 67% on üle 60 aasta vanad. 18% vastas, et nende vanus on vahemikus 46–60 aastat ning 15% ütles, et nad on alla 45-aastased. Sellest diagrammist võib teha järelduse, et enamik uuringus osalenud Narva rahvuskultuuriseltside esindajatest on eakad. Näeme, et võrreldes vanema põlvkonna esindajatega, pole noorema põlvkonna osakaal kuigi suur.

Joonis 9. Hinnangud noorte osalemisele rahvuskultuuriseltside tegevuses

Vaatamata sellele, et enamik vastanutest osaleb rahvuskultuuriseltside tegevuses, väitsid nad, et noored selles aktiivselt ei osale (joonis 3). Põhiliselt peavad noored seltside kultuurielu kajastavaid lehekülgi sotsiaalvõrgustikes ja elavad teistele ühinguliikmetele esinemistel kaasa.

Joonis 10. Rahvuskultuuriseltside põhiline tegevus

Jooniselt 10 näeme, et Narva rahvuskultuuriseltside tegevus on väga mitmekülgne ja omapärane. Kõige populaarsemaks (66 vastust) peeti oma riigi kultuuride tutvustamist

linnaüritustel. Näiteks, iga aasta juunis korraldatavate Narva linna päevade rongkäigus võib kohata inimesi eri rahvuste rahvarõivastes.

Joonis 11. Narva linna päevade traditsiooniline rongkäik (Smirnov, 2021)

Peaaegu samapalju inimesi pööras tähelepanu sellistele olulistele tegevustele nagu teematiliste tegevuste korraldamine ning läbiviimine oma rahvuskultuuriselti esindajatele; oma ajaloolise kodumaa külastamine; kogemuste vahetamine oma rahvuse esindajatega väljaspool Narvat. Mainiti ka koostööd oma päritoluriigi saatkondadega, mis võimaldab oma rahvuse muutuste ja sündmustega kursis olla. Vastusevarianti „Muu“ valinud vastajad mainisid mälestusi traagilistest sündmustest, tavade säilitamist ning lastele mõeldud suvelaagrite korraldamist.

Ankeetküsitluses ilmnisid ka mõned rahvuskultuuriseltide siseprobleemid.

Esiteks, rahvuskultuuriseltides toimub aktiivsete osalejate vananemine. Enamiku rahvusseltides osalejate vanus on üle 60 aasta. Vastajad ütlesid, et neil pole enam niipalju jõudu ja entusiasmi, kui oli varem. Kahjuks suudavad nad seetõttu oma rahvuse kultuuri järgnevatele põlvkondadele ka vähem alles hoida.

Teiseks, mõnede rahvuskultuuriseltide koosseisus on praegu vähe aktiivseid liikmeid. Narva linna usbeki seltsi Sogdiana esindajad sooviksid, et rohkem inimesi osaleks seltsi tegevuses ning nad oleksid täis innustust kultuuri edendada. Narva tšuvaši seltsi Narspi esimees märkis, et praegusel ajal moodustab aktiivi vaid 8–12 inimest 20 liikmest.

Rahvuskultuuriseltide põhitegevusega tutvudes selgus, et pühapäevakoolidele ja igasugustele noortelaagritele osutatakse seltsides liiga vähe tähelepanu. Autor oletab, et niisuguste tegevuste korraldamine ennast ei õigusta, kuna seltsides on vähe rahvuskultuurist huvitatud noori. Pealegi korraldavad noortelaagreid ka noorsootöötajad.

3. INTERVJUUD NARVA RAHVUSKULTUURISELTSIDE ESIMEESTEGA

3.1. Intervjuud kultuuriseltside juhtidega

Uurimistöö autor pani end proovile intervjuueerija rollis. Intervjuueerida õnnestus esimehi 3 rahvuskultuuriseltsist, kelleks olid: Liidia Grigorjeva Narva tšuvaši seltsist Narspi, Irina Kravtsova Narva linna usbeki kultuuriseltsist Sogdiana ja Alla Matvejeva Narva linna slaavi kultuuriseltsist Svätogor. Nemad andsid nii suulise kui ka kirjaliku nõusoleku oma seisukohtade avaldamiseks siinses uurimistöös. Intervjuud tehti vene keeles poolstruktureeritud individuaalintervjuu meetodil (Lepik jt, 2014). Intervjuu algas uurija ja intervjuueeritavate tutvumisega, edasi järgnesid autori küsimused. Küsimused puudutasid seltside tegevust, nende töös tekkivaid raskusi ning tulevikuplaane. Intervjuueeritavad esinesid ekspertidena ning jagasid kogemusi ja faktiteadmisi oma rahvuse kohta. Intervjuud toimusid juunis 2020. aastal.

Autor intervjuueeris rahvuskultuuriseltside juhatajaid selleks, et saada nendelt ülevaade rahvuskultuuriseltside käekäigust ning põhjalikumalt uurida neis tekkivaid probleeme. Samas soovis töö autor välja selgitada, kuidas esimehed näevad oma seltside tulevikku.

3.2. Narva rahvuskultuuriseltside jätkusuutlikkuse probleemid

Intervjuude tulemusel õnnestus tuvastada konkreetsete probleeme, mis takistavad Narva rahvuskultuuriseltside arengut. Osa neist selgusid juba ankeetküsitluses, mõned on aga hoopiski teistsugused.

Kõigepealt tuleb nentida nii küsitluses ilmnenu kui ka intervjuudes mainitud sidemete nõrgenemist põlvkondade vahel. Praegused seltside esindajad vananevad, aga nende asendajaid pole. Tšuvaši seltsi juhataja ütleb, et nad püüavad kõigest väest noori oma tegevusse kaasata, aga ei õnnestu. Nende hinnangul põhjustab noorte soovimatust üleliigne hõivatus ning materiaalsete väärtuste võidukäik. Tšuvaši seltsi esimeest kurvastab, et noored on huvitatud eelkõige sellest, kui palju saab raha teenida. Kui nad saavad teada, et on vaja tasuta töötada, siis nad tavaliselt lahkuvad. Samuti rõhutavad teiste seltside juhid, et noorte puudumise tõttu on väga raske tänapäeval püsima jääda.

Joonis 12. Narva Linna Päevad. Narva tšuvaši seltsi Narspi esindajad (<https://bit.ly/2XIFSHB>)

Tšuvaši seltsi esimees väidab, et võrreldes varasemate aastatega on seltsi seos ajaloolise kodumaaga nõrgemaks jäänud. Seltsi esindajad tahaksid, et Tšuvaššia ilmutaks huvi diasporaa vastu ning toetaks selle arengut.

Märkimist väärib ka see, et lisaks meelelahutuslike ürituste läbiviimisele soovib tšuvaši selts korraldada sagedamini koosolekuid, kongresse ja konverentse, kus tõstatatakse kultuuri säilimisele keskenduvaid küsimusi.

Rahvuskultuuriseltside suhted Narva linnavalitsusega on head, linna juhtkond avaldab neile toetust ja osaleb nendega ühises tegevuses. Linnavalitsuse esindajad kutsuvad alati rahvusühinguid erisugustel pidudel esinema, kuna väärtustavad rahvuste eripärasid ja mõistavad, et nende tegevus rikastab Narva kultuurielu (vt jooniseid 12 ja 13).

Joonis 13. Narva valgevene selts Sjabrõ ühel linnaüritusel (Sjabrõ arhiiv)

Kuid usbeki seltsi Sogdiana esimees ei ole rahul sellega, et linnapäevade rongkäigus on hakatud seltsi tahapoole seadma. Tema meenutab, et varem käisid nad esiridades.

Joonis 14. Narva linna usbeki kultuuriselts Sogdiana esitab rahvatantsu (Sogdiana arhiiv)

3.3. Narva rahvuskultuuriseltside edasise arengu perspektiivid

Intervjuusid analüüsidest mõistis autor multikultuurilise ühiskonna säilitamise ja teiste rahvaste kultuuriväärtusi austava õhkkonna loomise tähtsust. Tänapäeval toetatakse Narvas selliseid tegevusi muuhulgas tänu rahvuskultuuriseltside tegevusele. Tulevikus nõuab selle saavutamisele aga üha suuremat vaevanagemist.

Esiolgu on tarvis kaasata algatusvõimelisi noori seltside tegevusse selleks, et tagada oma rahvaste kultuuripärandi edasiandmist. Sel juhul ei katkeks side põlvkondade vahel. Tšuvaši seltsi esindajad püüavad sisendada järgnevale põlvkonnale uhkusetunnet oma juurte üle. Noored peavad tundma, et nad on ainulaadse rahvuse esindajad.

Eestimaal pühitsetakse 24. septembril Rahvuste päeva, mis meenutab Eestimaal Rahvuste Foorumi esimest kogunemist 1988. aastal. See tähtpäev on kuulutatud 2005. aastal Eesti rahvusvähemuste päevaks ja pühendatud kõigile Eestis elavatele rahvastele. Terve septembri jooksul toimuvad riigi eri paikades tähtpäevaga seotud üritused. Tallinnas tähistatakse seda mastapselt, Narvas aga mitte. Näiteks 2019. aastal korraldati meie linnas vaid üks Poola kogukonnale pühendatud loeng (Integratsiooni Sihtasutus, 2019).

Uurimistöö kirjutamise algul oli autoril raske infot leida. Internetis ja Narva Keskraamatukogus oli vähe asjakohast infot seltside või nende tegevuse kohta, mille pärast inimesed lihtsalt ei tea selliste omapäraste ühingute olemasolust. Selleks, et nendega tutvuda ning äratada suuremat huvi rahvuskultuuriseltside tegevuse vastu, võiks igal aastal korraldada rahvuste päeva puhul uhke peo. Oleks tore, kui see muutuks Narvas iga-aastaseks traditsiooniks. Rahvuskultuuriseltside esindajad viiksid läbi töötube, korraldaksid rahvuslike roogade degusteerimist ning jutustaksid oma rahvuse kultuurist. Samuti saaksid nad väärtuslikke rahvuskultuuri tutvustavaid esemeid näidata, tantsida ning laulda. Loomulikult tuleks üritusele tõhusat reklaami teha. Autori meelest peaks seda levitama sotsiaalvõrgustikes ja kohalikes ajalehtedes.

KOKKUVÕTE

Uurimistöö fookuses oli Narva rahvuskultuuriseltside iseloomustamine ja nende tegevuse uurimine. Linnas tegutsevaid rahvuskultuuriseltse käsitletakse etniliste subkultuuridena. Töö peaeesmärk oli välja selgitada nende jätkusuutlikkuse probleeme ja perspektiive. Selle saavutamiseks kasutas autor anketeerimise ning intervjuueerimise meetodeid.

Uurimise käigus tuvastati järgmised olulised probleemid:

- rahvuskultuuriseltside esindajate vananemine;
- seoste nõrgenemine rahvusseltsides vanemate ja nooremate põlvkondade vahel;
- ajaloolise kodumaaga sideme nõrgenemine;
- ainult oma liikmetele mõeldud ürituste puudumine.

Peale selle selgitati välja edasise arengu perspektiivid. Autor on veendunud, et rahvuskultuuriseltsidel on tulevikku noorte kaasamisel. Samuti tuleks Narva linnas tähistada mastaapsemalt Eesti Rahvuste päeva ning korraldada rohkem rahvuste omapärasuse ning unikaalsusega seotud üritusi.

Narva rahvuskultuuriseltside edasise arengu probleemid ning perspektiivid selgitati välja rahvuskultuuriseltside esimeestega tehtud intervjuude põhjal.

Selgus, et on olemas kindlaid siseprobleeme, mille pärast on nõrgenenud sidemed vanema ja noorema põlvkonna vahel. Kuid järeldada sellest, et side on täiesti katkenud ka ei saa. Sellepärast ei lakka ka lähitulevikus (10 aastat) Narva rahvuskultuuriseltsid olemast. Rahvuskultuuriseltside esindajad väitsid, et vaatamata sellele, et noored on vanemast põlvkonnast passiivsemad, osalevad nad siiski rahvusseltside tegevuses (sotsiaalmeedialehekülgede pidamine, teistele liikmetele kaasaelamine). Seda enam peab arvestama anketeerimise tulemusi. Vaid 15% küsitluses osalenute vanus on alla 45 aasta. Võib oletada, et selle põlvkonna osalus seltside tegevuses suureneb aja jooksul. Tuleks leida võimalusi noortes seltside tegevuses osalemise huvi suurendamiseks.

Autor leidis töö käigus kõigile uurimistöö raames püstitatud uurimisküsimustele vastused.

Uurimistöö tulemusel sai autor korraliku ülevaate Narva rahvuskultuuriseltside jätkusuutlikkuse probleemidest ning perspektiividest jätkata alustatud tegevust. Teemat võiks kahtlemata edasi arendada, kuna tegemist on meie linna kultuuri rikastava osaga.

KASUTATUD MATERJALID

Allaste, A.A. 2013. Subkultuurid. Tallinn. TLÜ Kirjastus.

Beilmann, M. 2020. Küsitlusuuringud. Kättesaadav:

<https://samm.ut.ee/k%C3%BCsitlusuuringud> (28.05.2020).

Gelder, K. 2007. Subcultures: Cultural Histories and Social Practice. Kättesaadav:

https://www.academia.edu/29530845/Subcultures_Cultural_Histories_and_Social_Practice_Routledge_2007_ (22.02.2020).

Gordon, M. 1947. The concept of Sub-culture and Its Application. *Social Forces*. Volume 26,

Issue 1, lk 40-42. Kättesaadav: <https://academic.oup.com/sf/article-abstract/26/1/40/1994116?redirectedFrom=fulltext> (03.06.2021)

Grigorenko, J. 2014. Национально-культурные объединения как инструмент интеграции

полиэтнического общества. Kättesaadav: <https://cyberleninka.ru/article/n/natsionalno-kulturnye-obedineniya-kak-element-integratsii-polietnicheskogo-obschestva/viewer>

(25.04.2020).

Eesti ühiskonna lõimumise monitooring. Uuringu aruanne. (2020). EV Kultuuriministeerium,

SA Poliitikauuringute Keskus Praxis, Balti Uuringute Instituut, Tallinna Ülikool, Tartu Ülikool, Turu-uuringute AS. Kättesaadav: <https://www.kul.ee/media/3240/download> (21.06.2021)

Järva, J. 2015. Islamiusuliste radikaliseerumine vanglates – Eesti olukord. Tartu Ülikooli

Usuteaduskonna magistritöö. Kättesaadav: <https://dspace.ut.ee/handle/10062/47881> (05.06.2021).

Каров, J. Круглый стол национальных обществ Ида-Вирумаа получил новый статус. –

Delfi, 06.10.2017. Kättesaadav: <https://rus.delfi.ee/statja/79754276/kruglyy-stol-nacionalnyh-obshchestv-ida-virumaa-poluchil-novyy-status> (01.07.2020).

Kobin, M; Allaste, A.A; Vihma, P; Turk, P; Araste, L; Altermann, M; Maripuu, L; Mäe, R;

Ektermann, M; Uusma, H; Salla, K.A. 2009. Hip-Hop in Rakvere. The importance of the Local in Global Subculture. Tallinn. TLÜ Kirjastus.

Laineste, M. 2018. Pagulasõpilaste lõimumist ja kohanemist soodustavad ja takistavad

tegurid vabatahtlike tugiisikute arvamusel põhjal. Tartu Ülikooli Sotsiaalteaduste valdkond. Kättesaadav: <https://dspace.ut.ee/handle/10062/61474> (06.06.2021).

Lepik, Krista, Harro-Loit, Halliki, Kello, Katrin, Linno, Merle, Selg, Marju, Strömpl, Judit (2014)

Intervjuu. Sotsiaalse analüüsi ja meetodite ja metodoloogia andmebaas. Kättesaadav: <https://samm.ut.ee/intervjuu> (10.06.2021).

Lulla, S. 2016. Tackling the problem of migrant smuggling into the European Union.

University of Tartu. Kättesaadav: <https://dspace.ut.ee/handle/10062/52069> (06.06.2021).

Narva rahvastik seisuga 01.01.2020. „Narva.ee“ Kättesaadav: <https://www.narva.ee/> (03.07.2020).

Narva linna kultuuri ja spordi arengukava. 2015–2022. Narva Linnavolikogu, Narva. Kättesaadav: <https://www.narva.ee/> (16.07.2020).

Rahvaarv rahvuse järgi, 1. jaanuar, 2011 aasta. Eesti statistika. Kättesaadav: <https://www.stat.ee/34267> (14.06.2020).

Rahvusvähemuste kultuuriseltside toetamise tingimused ja kord. 2019. Riigi Teataja. Kättesaadav: https://www.stat.ee/64309?parent_id=32784 (26.04.2020).

Rahvusvähemuste kultuuriühingute tegevus. Integratsiooni Sihtasutus. Kättesaadav: <https://www.integratsioon.ee/rahvusvahemuste-kultuuriuhingute-tegevus> (17.06.2020).

REL 2011: EESTIS ELAB 192 RAHVUSE ESINDAJAID. Eesti statistika. Kättesaadav: https://www.stat.ee/64309?parent_id=32784 (15.06.2020).

Suur Venemaa entsüklopeedia. (Большая российская энциклопедия). 2004. Kättesaadav: <https://bigenc.ru/psychology/text/1924637> (24.07.2020).

Sõnaveeb. Identiteet. Kättesaadav: <https://sonaveeb.ee/search/unif/dlall/dsall/identiteet/1> (28.06.2020).

Sõnaveeb. Etniline. Kättesaadav: <http://eki.ee/dict/vsl/index.cgi?Q=etniline&F=M&C06=ru> (14.03.2020).

Sõnaveeb. Etnos. Kättesaadav: <https://sonaveeb.ee/search/unif/dlall/dsall/etnos/1> (15.03.2020).

Sõnaveeb. Multietniline. Kättesaadav: <https://sonaveeb.ee/search/unif/dlall/dsall/multietniline/1> (18.04.2020).

Справочно-информационный портал «Грамота.ру». Диаспора. Kättesaadav: <https://cyberleninka.ru/article/n/natsionalno-kulturnye-obedineniya-kak-element-integratsii-polietnicheskogo-obschestva/viewer> (15.05.2020).

Zahharova Iraida; Ita Serman, 2011. Tšuvašid. AS TEA Kirjastus.

Tammsaare, A.H. 2010. Õnnelikust ja õnnetuist aegadest. Tallinn. Kunst.

Tatiev, R. 2009. Осетино-ингушский конфликт: причины и последствия. Kättesaadav: <https://sonaveeb.ee/search/unif/dlall/dsall/multietniline/1> (22.04.2020).

Tšuvaššide kultuur ja traditsioonid. (Культура и традиции чувашей процветают в Эстонии). Новостной портал Чебоксар и Чувашской республики. 2018. Kättesaadav: https://www.youtube.com/watch?v=D_SfXmr1I2w&t=8s (07.09.2020).

Valk, A. 2017. Identiteet avatud maailmas. Eesti inimarengu aruanne 2016/2017. Kättesaadav: <https://2017.inimareng.ee/ranne-identiteedi-ja-keelemuutused/identiteet-avatud-maailmas/> (21.06.2021).

Valk, A. 2016. Etnilised hoiakud ja nende muutmine. Etniline grupp. Ettekanne Tartu Psühholoogikonverentsil, 16.06. Kättesaadav: https://www.luts.ee/noorteleht/ettekanded/2016.Etnilised_hoiakud_ja_nende_muutmine.Aune_Valk.pdf (30.04.2021).

Võõrsõnade leksikon. Etniline. Kättesaadav: <http://eki.ee/dict/vsl/index.cgi?Q=etniline&F=M&C06=ru> (14.03.2020).

Willis, P. 1977. Learning to labour: How working class kids get working class jobs. New-York: Columbia University Press. Kättesaadav: <https://revisesociology.com/2016/01/25/learning-to-labour-paul-willis-summary-evaluation-research-methods/> (09.11.2020).

LISA 1

Ankeetküsitlus rahvuskultuuriseltside esindajate jaoks

Lugupeetud rahvuskultuuriseltside esindajad!

Narva Keeltelütseumi 11. klassi õpilane Nelli Gorkova viib läbi uuringut, mille fookuses on Narva rahvuskultuuriseltside tegevus. Palume leida Teil aega, et võtta osa anonüümsest küsitlusest, mis aitaks määratleda rahvuskultuuriseltside jätkusuutlikkuse probleemeid. Küsitluse vastuseid kasutatakse ainult üldistatud kujul.

1. Teie vanus:
 - ... –30
 - 31–45
 - 46–60
 - 60+
2. Millise seltsi esindaja Te olete?
3. Kui palju inimesi tunneb huvi antud rahvuskultuuriseltsi vastu Narvas?
4. Millal oli antud rahvuskultuuriselts asutatud Narvas?
5. Hinnake 5-palli süsteemis Teie rahvuskultuuriseltsi osalemist erinevates üritustes. (5 – võtab aktiivselt osa või esineb korraldaja rollis; 4 – võtab peaaegu igast üritusest osa; 3 – võtab teisejärguliselt osa; 2 – võtab osa, aga üsna harva; 1 – ei võta üldse osa)
 - 5
 - 4
 - 3
 - 2
 - 1
6. Mis on Teie rahvuskultuuriseltsi põhiliseks/põhilisteks tegevuseks/tegevusteks?
 - Oma riigi tutvustamine erinevatel linnaüritustel (Linna Päevad; linnalised kontserdid; Teie rahvuskultuuriseltsi poolt korraldatud üritused)
 - Teemaatiliste tegemiste korraldamine ning läbiviimine Teie rahvuskultuuriseltsi esindajate jaoks (Keeleõpetus, jutt kultuurist ja riigi kommetest jne)
 - Koostöö oma riigi saatkondadega
 - Teie ajaloolise kodumaa külastamine
 - Kogemuste vahetamine Teie rahvuse esindajatega väljaspool Narvat (maakond, riik)
 - Muu
7. Kui Teie valisite variandi Muu, siis täpsustage, mida Te silmas pidasite.
8. Kas võib Teie rahvuse kultuurist huvitatud inimene seltsi liikmeks astuda?
9. Kas Teie edasised või eelmised põlvkonnad on Teie seltsi esindajad?

10. Kas Teie rahvuskultuuriselti traditsioonid kanduvad edasistesse põlvkondadesse?
11. Kas noored võtavad Teie rahvuskultuuriselti tegevusest osa?
 - Jah, võtavad osa
 - Ei võta osa
12. Kui eelmisele küsimusele Te vastasite „Jah“, siis täpsustage, mis moodi.

LISA 2

Siin on loetletud intervjuu küsimused, mis esitati rahvuskultuuriseltside esimeestele.

1. Kuidas Te hindate oma rahvusseltsi kultuurilist tegevust? Milliste rahvusseltsidega/teiste asutustega olete teinud tihedat koostööd? (koostööpartnerid)

Как вы оцениваете культурную деятельность вашего общества? С какими обществами/другими учреждениями вы поддерживаете тесное сотрудничество? (учреждения-партнёры)

2. Kas Te tutvustate oma rahva tavadega meie linna lapsi ning noori? Kas on olemas õppeprogramme lasteaegade ja koolide jaoks?

Знакомите ли вы с традициями своего народа детей и молодёжь нашего города? Есть ли программы для детских садов и школ?

3. Kuidas toimub koostöö teie rahvuse esindajate seltsidega teistes Eesti linnades? В каком виде проходит сотрудничество с обществами представителей вашего народа в других городах Эстонии?

4. Kas tekivad mingid raskused Teie seltsi tegevuses? (Kohtumiste korraldamine; sidemete nõrgenemine põlvkondade vahel või ajaloolise kodumaaga)

Возникают ли трудности в функционировании вашего общества? (Организация встреч; ослабевание связей между поколениями или с исторической родиной)

5. Kas te tunnete puudust linna poolt huvist ja toetusest?

Чувствуете ли Вы нехватку интереса и поддержки со стороны города?

6. Millistest linnaüritustest võtab Teie rahvusselts osa?

В каких городских мероприятиях принимает участие ваше общество?

7. Kas Te peate oma tegevuse kroonikat? (fotoalbum, artiklid ajalehtedes, audio- ja videosalvestused, tagasiside teie kultuuri austajatelt)

Ведете ли вы хронику своей деятельности? (фотоальбом, статьи в газетах, аудио- и видеозаписи, обратная связь от ценителей вашей культуры)

8. Millisena Te näete teie rahvuse esindajate lähitulevikku Eestis?

Каким вы видите ближайшее будущее представителей вашего народа в Эстонии?

9. Mida sooviksite muuta või parandada oma seltsi tegevuses?

Что бы хотелось изменить/улучшить в деятельности общества?